

²
deantur, illustratione adhuc indigent, eadem, ut mei muneris ratio fert, clara methodo exponam.

2 Quamquam autem plurimæ fuerint dubitandi rationes, quibus iidem Doctissimi Pares Virtutes Ven. Servi Dei heroicas dicere renuebant, vel suspensio herebant animo, ne Dei famulum eum esse censerent, qui Fidelium imitationi proponi posset; hæc tamen omnes duobus capitibus facile completi possunt; in quorum altero sedulo inquirendum est, an ad obitum usque in virtutis exercitio perseveraverit, de virtute in virtutem semper profecerit, & nunquam ab illa, quam semel aggressus fuerat, vitæ ratione declinarit: in altero vero animadvertendum est, an omnes actiones suas ita comparaverit, ut nil egerit unquam, quod a virtute abhorreret, vel quid mixtum haberet, quod vitio, vel culpæ tribui possit: De his igitur seorsim differam.

3 Porro si de prima ex duabus propositis questionibus loquamur, etsi multa a Testibus dicta sint, quæ heroicam aliquam adjunctam habent; hæc tamen tantum fieri nequeunt, ut is, de quo prædicantur, heros continuo dicatur; quam Ven. Dei Famulus medio cursu a suscepto itinere aliquantulum deflexisse videatur: Etenim non inficior eundem magna animi contentione perfectionis iter attingisse, & in suscepti Ordinis Minimorum limine, atque progressu plurima non vulgaris virtutis argumenta dedisse: Sed temporis progressu primævis ille fervor tepescere cœpit, & qui prius Sanctorum vestigia omni conatu sectari inceperat, gressus remittisse domesticis ipsis, & Sodalibus visus est. Occasionem dubitandi præbent duo Religiosi, quorum verba referuntur in præteritis Animadversionibus §§. 17., & 18.; Sed mitamus suspicionem illius, qui videns Dei Famulum, frequenter e Cœnobio egredi, Urbemque circuire, arbitratus est = *Che il Servo di Dio con questa frequente uscita dal Convento si fosse in qualche maniera intiepidito dal primo fervore* =: hæc namque opinio etsi vera fortasse fuit, certa tamen esse nequibat, alicuique deceptioni Testis poterat esse obnoxius: At non eodem pacto loqui licet de altero Teste P. Johanne Baptista Piccardo, qui certa nobis præbet indicia inconstantia Servi Dei: Romam namque reversus ejus agendi rationem miratus est = *ma non con quei rigori di penitenza, e specialmente digiuni* = *Non ci riconobbi in quanto all'esteriore quel fervore di spirito di prima* = *Mi pareva, che ci fosse diversa in lui, e che non ci conosco quel fervore, e raccoglimento di orazione continua, che ne' primi anni avevo sperimentato in esso.*

4 Satis clara sunt hæc, ostenduntque Dei Famulum vel tædio perturbatum, vel aliis distractum curis de primævo illo fervore aliquid remississe; idcirco heros nullo pacto dici potest; nam proprium est, & familiare Sanctis, electisque hominibus, qui arduum cælestium virtutum iter ingressi ad earum fastidium aspirant, nunquam aut divertere, aut sistere gradum, sed semper ad altiora coniti donec ad aptatum illud, ac summum beate perfectionis culmen adscendant, quia, ut ait Spiritus Sanctus *Proverbior. 4. vers. 18.*: *Iustorum semita, quasi lux splendens, procedit, & crescit usque ad perfectam diem*: nec Vir perfectus est ille, qui quanto propius ad corporeæ vitæ metam adcedit, tanto minus in virtutum stadio proficit, imo & languore correptus ab incepto perfectionis resilit cursu: Etenim, ut inquit Rosignolius de *Disciplina Christiana perfectionis lib. 3. cap. 1.* -- *Ratio conservandæ virtutis est ejus perpetuus usus, & exercitatio: est enim virtus talentum illud Evangelicum, quod nullo modo otiosum relinqui permittit Deus: Quare ut obeantur Virtutum officia summopere vigilandum est, omnisque, quæ offertur, occasio avidè arripienda: Siquidem in virtutis curriculo*